

ИЗТЕГЛИК Н КАЗУС 11.04.2021г. 60
С. Т.

На 04.06.2021г., петък, около обяд, Живко Димитров Ангелов, който бил на 80 години и приятеля му Любен, на 58 години, както обикновено, седели на пейка в градинката срещу училище „Димчо Дебелянов“ в гр. Варна и си говорели. Покрай тях минала Марияна Емилова Тодорова, родена през 1969 година, която била многократно осъждана за кражби като последното ѝ осъждане по НОХД № 5073/ 2018г. по описа на ВРС за кражба в условията на повторност, с което ѝ било наложено наказание лишаване от свобода за срок от 1г., било изтърпяно на 06.05.2021г. Марияна била позната на Любен и той я запознал с Живко. Живко се похвалил, че в дома си имал ракия и ги поканил да се почерпят. Любен отказал, а Марияна се съгласила и двамата с Живко с автобус отишли в апартамента му в гр. Варна. Седнали в хола и Живко извадил шише ракия. Марияна попитала Живко дали може да ѝ даде 20 лв., тъй като имала син, не му била сготвила и нямало какво да яде. Живко отворил шкафа в хола, където държал 300 лв., извадил банкнота от 20 лв., която ѝ дал. Не след дълго Живко отишъл до тоалетната и като се възползвала от отсъствието му, Марияна отворила шкафа, взела парите, както и дебитната му карта с №474836****6093, издадена от „Банка ДСК“ АД на негово име, която била до парите, с написан PIN код на листче, прикрепено върху нея. След като Живко излязъл от тоалетната, Марияна казала, че ще иде да купи бира и не се върнала, отишла и си купила блуза.

На следващия ден – събота, 05.06.2021г., Марияна като използвала картата на Живко, от банкомат на Банка „ДСК“ АД, ATM D1994002, находящ се в гр. Варна изтеглила в 14:41:30ч. сума в размер на 50 лв., в 14:43:00ч. изтеглила сума в размер на 20 лв. и в 14:44:34ч. изтеглила сума в размер на 20 лв. На 06.06.2021г., в неделя, Марияна от банкомат на Банка „ДСК“ АД, ATM D 02200301, находящ се в гр. Варна изтеглила в 09:35:39ч. сума в размер на 20 лв., в 09:36:38ч. изтеглила сума в размер на 100 лв., в 10:17:20ч. изтеглила сума в размер на 250 лв. Същият ден следобед, от банкомат на Банка „ДСК“ АД, ATM D1994002, находящ се в гр. Варна изтеглила в 13:04:24ч. сума в размер на 20 лв. и в 13:05:06ч. изтеглила сума в размер на 20 лв.

В понеделник, на 07.06.2021г., както всеки месец, Живко тръгнал да си изтегли от банкомат пенсията. Като отворил шкафа в хола да си вземе дебитната карта, установил липсата ѝ, видял и че парите също ги нямало. Живко веднага отишъл в банка ДСК АД, в клона, където работела с клиенти Иванка Асенова, на която казал, че му няма нито дебитната карта, нито парите, които били оставени до нея в шкафа. Иванка Асенова извършила проверка на сметката му и установила горецитиранияте тегления, извършени на 05.06.2021г. и на 06.06.2021г. от постъпилата му пенсия на 05.06.2021г. сутринта. Живко се притесnil и споделил на служителката на банката Иванка Асенова за жената, която била дошла в дома му в петък и че освен нея друг не бил идвал, както и че той не бил напускал дома си в събота и в неделя. Иванка Асенова блокирала дебитната му карта и му предоставила извлечение от сметката му. Живко споделил за случилото се с приятеля си Любен, който веднага го посъветвал да пусне жалба в полицията. През месец юли 2021г. Любен случайно срецнал

13.08.2024г. изтеглен казус

Д

С

Т

Марияна, която му се похвалила, че откраднала парите на дъртака Живко и му изтеглила пенсията.

На 06.08.2021г. по сметката на Живко постъпила пенсията му за месец август 2021г. На 07 август 2021г. Живко пак бил в градинката срещу училище „Димчо Дебелянов“ в гр. Варна, където дошла и Марияна. Живко споделил, че отива да си изтегли пари от пенсията и Марияна тръгнала с него. Живко изтеглил 300 лв. от пенсията си на каса от клон на банката в Гранд Мол и ги сложил в джоба си, след което двамата отново отишли в дома на Живко. Щом влязъл в апартамента, Живко веднага отишъл в спалнята, където оставил изтеглената сума от 300 лв. в гардероба и заключил вратата на спалнята. Ключът от спалнята бил на същата връзка с ключовете от входната врата на апартамента, която след като заключил спалнята, оставил от вътрешната страна на бравата на входната врата. Двамата влезли в хола и пак се черпили с ракия. В един момент Живко отишъл до тоалетната. Като се възползвала от отсъствието му, Марияна взела връзката с ключовете, отключила спалнята, взела от гардероба парите и върнала връзката на бравата на входната врата. Тя била в коридора, когато Живко излязъл от тоалетната, поради което споделила, че си тръгва, тъй като много бързала. С част от парите си купила нова чанта. След като заминала, Живко влязъл в спалнята и установил, че току-що изтеглените пари от пенсията му ги няма и веднага сигнализирал полицията за случилото се. По двете жалби на Живко прокурорът образувал досъдебно производство.

Въпроси:

1. Определете квалификацията на извършената престъпна деятелност, мотивирайте я.
2. Изпишете съответния диспозитив на обвиненията.
3. Коя прокуратура е компетентната да осъществи ръководството и надзора на досъдебното производство? Мотивирайте се.
4. Мариана била призована да се яви за привличане като обвиняема, но се явила без защитник като обяснила, че въпреки, че иска да бъде защитавана, нямала пари да плати на адвокат, защото не работела и нас скоро била излязла от затвора. Разследващият съобразил, че минимума на предвиденото ѝ наказание не е над десет години, привлякъл я в качеството на обвиняема и провел разпита ѝ без защитник. В тази връзка било ли е допуснато процесуално нарушение? Обосновете отговора си.
5. Подлежи ли делото на разглеждане по реда на особените правила, глава 27 и глава 29 и при какви предпоставки.

ОТГОВОРИ НА КАЗУС

1. Определете квалификацията на извършената престъпна деяност, мотивирайте я.

С оглед данните в казуса от Марияна Емилова Тодорова са осъществени следните престъпления:

Престъпление по чл.249, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК.

Престъпление по чл.196, ал.1, т. 2, вр. чл.195, ал.1, т. 4, вр.чл.26, ал.1 от НК.

Престъпленето по чл.249, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК- използване на платжен инструмент без съгласието на титуляря е описано в глава шеста, раздел четвърти - престъпление против паричната и кредитната система

Деянието се осъществява чрез използването на платежния инструмент или данни от него. Като необходимо условие за обективна съставомерност на деянието е изискването платежният инструмент да е с друг титуляр, т.е. да е чужд за дееца.

Съгласно условието по казуса Марияна Емилова Тодорова е използвала на 05.06.2021г. и на 06.06.2021г. общо 8 пъти на 2 банкомата в гр. Варна платжен инструмент дебитната карта с №474836****6093, издадена от „Банка ДСК“ АД на името на Живко Димитров Ангелов, от която изтеглила обща сума в размер на 500 лв.

Формата на вината е пряк умысел, което се аргументира от обстоятелството, че Марияна Тодорова е придобила по противозаконен начин дебитната карта и я е използвала, за да получи достъп до средствата по нея. От това се извежда, че Марияна Тодорова е съзнавала обществената опасност на деянието, предвиждала е последиците и е искала тяхното настъпване.

Субект на престъпленето по чл. 249, ал.1 от НК е всяко наказателноотговорно лице, какъвто субект е Марияна Тодорова.

В случая престъпленето по чл. 249, ал. 1 от НК е извършено при условията на продължавано престъпление по смисъла на чл. 26, ал. 1 от НК - две или повече деяния, които осъществяват поотделно един състав на едно и също престъпление и са извършени през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите.

Престъпленето по чл. 196, ал. 1, т. 2, вр. чл. 195, ал. 1, т. 4, вр. чл.26, ал. 1 от НК е против собствеността и е описано в глава пета, раздел първи - кражба, която с оглед предходната съдимост на извършилката представлява опасен рецидив, извършена е в условията на продължавано престъпление, състоящо се от две деяния. Първото, осъществено на 04. 06. 2021 г., съответства от обективна страна на признаците на основния състав на престъпленето „кражба“. Отнемането на вещите на 07. 08. 2021 г. е

реализирано с помощта на техническо средство – ключ. Съгласно утвърдената практика ключът, независимо дали оригинален или подправен е техническо средство.

Непосредствен обект на посегателство по този законов текст са обществените отношения, в рамките на които се гарантира нормалното упражняване на правото на собственост или владение върху движими вещи.

Предмет на кражбата може да бъде само чужда движима вещ, включително и когато част от вещта принадлежи на виновния.

Вещта е годен предмет на кражба, **когато има определена стойност**, изчислима в пари. Стойността ѝ следва да се определи към датата на извършване на деянието. Банковата карта като пластика няма стойност.

Изпълнителното деяние на престъплението „кражба“ е очертано в закона като отнемане на вещта - предмет на престъплението. Отнемането обхваща два акта: прекъсване на чуждото владение и установяване на своя фактическа власт върху вещта от страна на деца. Деецът установява свое владение върху вещта - предмет на кражбата, когато придобие възможност безпрепятствено да се разпорежда с вещта.

Съгласно условието по казуса, предмет на посегателство от страна на Марияна Емилова Тодорова са две парични суми – първата е в размер на 280 лв., тъй като 20 лв. са ѝ били дадени от пострадалия Живко Ангелов, а втората е в размер на 300 лв.

Субект на престъплението „кражба“ е всяко наказателноотговорно лице. Съгласно данните в казуса Марияна Тодорова е годен субект на престъпление.

Кражбата може да бъде извършена само при пряк умисъл. В конкретния случай, осъществените от страна на Марияна Тодорова деяния водят до извода, че същата е съзнавала общественоопасния им характер. Това следва от факта, че при получаването на доброволно дадените ѝ от Ж. Ангелов 20 лв. тя е могла да възприеме къде той държи парите си. Изчаквайки той да излезе от стаята, тя се е възползвала от отсъствието му, за да отнеме намиращата се в шкафа сума. От това можем да заключим, че тя е съзнавала както обстоятелството, че посяга върху чужди вещи, така и липсата на съгласие от страна на Ангелов. Марияна е имала представа, че прекъсва фактическата власт на досегашния владелец върху вещите – парични суми и установява своя собствена такава. Осъществявайки деянието по описания начин, тя е могла да предвиди настъпването на последиците от него и да се насочи непосредствено към постигането им.

От субективна страна е налице и присвоително намерение. Такова е налице, когато деецът възнамерява след деянието да се разпорежда с отнетите вещи като със свои. Според данните на казуса веднага след като е установила фактическа власт върху паричните суми Тодорова предприела действия по разпореждане с тях, съответно е демонстрирано и присвоително намерение.

Извършената кражба е в условията на опасен рецидив, по смисъла на чл. 29, ал. 1, б. „а“ от НК. Последното осъждане на Мариана Тодорова е за тежко умишлено престъпление по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК- кражба при условията на повторност. Петгодишният срок по смисъла на чл. 30, ал.1 от НК не е изтекъл, тъй като извършителката е изтърпяла последното си осъждане на

06.05.2021г. Данните от казуса не позволяват убедително да се поддържа квалификация на рецидива по чл. 29, ал. 1, б. „б“, тъй като в текста не се предлага подробна информация за предходните осъждания, вида на наложените наказания и наличието на евентуални реабилитации.

Извършената кражба е в условията на продължавано престъпление, като двете деяния – от 04.06.2021г и от 07.08.2021г. осъществяват поотделно различни състави на едно и също престъпление и са извършени през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващото се явява от обективна и субективна страна продължение на предшестващото. Второто деяние е извършено чрез използване на техническо средство ключ, поради което и продължаваното престъпление следва да се квалифицира по по-тежко наказуемия състав на кражбата по чл. 195, ал.1, т. 4 от НК.

2. Диспозитиви на обвиненията:

За периода от 05.06.2021г. до 06.06.2021г, в гр.Варна, в условията на продължавано престъпление, използва платежен инструмент – банкова карта с № 474836****6093, издадена от „Банка ДСК“ АД на името на Живко Димитров Ангелов без съгласието на титуляря, като осъществила осем броя успешни транзакции, както следва:

- на 05.06.2021г. в 14:41:30ч. в размер на 50лв. от ATM D1994002 на Банка „ДСК“ АД
- на 05.06.2021г. в 14:43:00ч. в размер на 20лв. от ATM D1994002 на Банка „ДСК“ АД
- на 05.06.2021г. в 14:44:34ч. в размер на 20лв от ATM D1994002 на Банка „ДСК“ АД
- на 06.06.2021г. в 09:35:39ч. в размер на 20лв от ATM D0220301 на Банка „ДСК“ АД
- на 06.06.2021г. в 09:36:38ч. в размер на 100лв от ATM D0220301 на Банка „ДСК“ АД
- на 06.06.2021г. в 10:17:20ч. в размер на 250лв от ATM D0220301 на Банка „ДСК“ АД
- на 06.06.2021г. в 13:04:24ч. в размер на 20лв от ATM D1994002 на Банка „ДСК“ АД
- на 06.06.2021г. в 13:05:06ч. в размер на 20лв от ATM D1994002 на Банка „ДСК“ АД
- всичко на обща стойност 500 лв., като деянието не съставлява по-тежко престъпление - престъпление по чл.249, ал.1, вр. чл.26, ал. 1 от НК.

За периода от 04.06.2021г. до 07.08.2021г. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление и на опасен рецидив, чрез използване на техническо средство – ключ, отнела чужди движими вещи- сумата от 580 лева от владението на Живко Димитров Ангелов, без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои - престъпление по чл.196, ал.1, т. 2, вр. чл. 195, ал. 1, т. 4, вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

3. Коя прокуратура е компетентната да осъществи ръководството и надзора на досъдебното производство? Мотивирайте се.

С оглед разпоредбата на чл. 35, ал.2 от НПК престъплението по чл. 249, ал.1 от НК е подсъдно на окръжен съд, а съгласно алинея 1 на същия текст престъплението по чл .196, ал. 1, т .2, вр. чл. 195, ал. 1, т. 4, вр. чл. 26, ал. 1 от НК на районен съд.

Поради това в настоящия случай е приложим чл. 38 от НПК, който гласи, че когато срещу едно и също лице е повдигнато обвинение за няколко престъпления, подсъдни на различни по степен съдилища, делото за всички престъпления е подсъдно на по - горния съд.

Местната подсъдно се определя от правилото на чл. 36, ал. 1 от НПК, според който делото е подсъдно на съда, в чийто район е извършено престъплението.

Като се съобразят горепосочените разпоредби в настоящия казус компетентна да осъществи ръководство и надзор на досъдебното производство е Окръжна прокуратура- Варна.

4. Мариана била призована да се яви за привличане като обвиняема, но се явила без защитник като обяснила, че въпреки, че иска да бъде защитавана, нямала пари да плати на адвокат, защото не работела и насокро била излязла от затвора. Разследващият съобразил, че минимумът на предвиденото ѝ наказание не е над десет години, привлякъл я в качеството на обвиняема и провел разпита ѝ без защитник. В тази връзка било ли е допуснато процесуално нарушение? Обосновете отговора си.

Допуснато е процесуално нарушение – с оглед разпоредбата на чл. 94, ал.1, т. 9 от НПК участието на защитник в наказателното производство е задължително, когато обвиняемият не е в състояние да заплати адвокатско възнаграждение, желае да има защитник и интересите на правосъдието изискват това. В условието е посочено, че Марияна е изявила желание да бъде защитавана, изявленето ѝ за липса на възможност да заплати адвокатско възнаграждение следа да бъде проверено от разследващия като се изиска справка за доходите ѝ, склучени трудови договори и т.н., а последното изискване е налично, тъй като с оглед данните по казуса, Марияна е била многократно осъждана и едно от престъпленията ѝ се квалифицира като извършено при условията на опасен рецидив.

5. Подлежи ли делото на разглеждане по реда на особените правила, глава 27 и глава 29 и при какви предпоставки.

По реда на глава 27:

– с оглед разпоредбата на чл.371, т.1 от НПК подсъдимият и неговият защитник, граждansкият ищец, частният обвинител и техните повереници могат да дадат съгласие да не се провежда разпит на всички или на някои свидетели и вещи лица, а при постановяване на присъдата непосредствено да

се ползва съдържанието на съответните протоколи и експертни заключения от досъдебното производство.

- Тъй като в настоящия казус няма обвинения за умишлено причинена смърт, предвид разпоредбата на чл.369а от НПК, при желание на подсъдимата Марияна да признае изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт като се съгласи да не се събират доказателства за тези факти, делото може да приключи по реда на чл.371 т.2 от НПК.

По реда на глава 29

Тъй като обвиненията по настоящия казус не попадат в посочените в чл. 381, ал. 2 от НПК изключения, след приключване на разследването по предложение на прокурора или на защитника е допустимо образуваното досъдебно производство да приключи по реда на чл. 381, ал.1 от НПК.

Предвид разпоредбата на чл. 381, ал. 3 от НПК, задължителна предпоставка е причинените имуществени вреди да са възстановени или обезпечени. Споразумението се изготвя в писмена форма и съдържа съгласие по въпросите, вписани в чл. 381, ал. 5, т. 1- т. 6, подписва се от прокурора, защитника и обвиняемата и в него обвиняемата декларира, че се отказва от съдебно разглеждане на делото по общия ред.

Казусът е изгoten по конкретно наказателно дело, във връзка с което са постановени и влезли в сила следните съдебни актове:

Влязла в сила на 15.03.2024г. Присъда № 12/17.03.2023г. по НОХД № 544/2022г по описа на ВОС, Решение № 177/18.12.2023г. по ВНОХД № 182/2023г по описа на АС – Варна, Решение № 169/15.03.2024г. по КНД № 138/2024г по описа на ВКС

Диспозитивът е изписан съгласно внесения в съда обвинителен акт и евентуалните отклонения от този модел не са приети като основание за отрицателна оценка.

КОНТРОЛЕН ЖАУС 1 - 13.07.2024г.

Q

Q

T

Илиян Ганев е осъждан за престъпление по чл. 343б, ал. 1 НК, като му е наложено наказание в размер на 5 м. лишаване от свобода, изтърпяването на което е отложено по реда на чл. 66 НК, с установлен 3-годишен изпитателен срок. Споразумението е влязло в сила на 28. Август 2014 г.

Ганев и Васил Ангелов били приятели и често посещавали различни играли зали в града, включително и игрална зала „Сезам“. В късните часове – около 23.30 – на 20. Май 2016 г. двамата посетили зала „Сезам“ е започнали да играят на автоматите, като изиграли общо около 30 лв., без да спечелят нищо. Спрели да играят, но останали в залата да пият бира и да наблюдават останалите играчи.

Около 3.30 ч. сутринта на следващия ден в залата пристигнал Петър Янакиев, който работел като сервитъор в ресторант и същият ден бил получил възнаграждение в размер на 500 лв., които държал в левия джоб на панталона си. Отделно носел със себе си мъжка чантичка, в която държал някои свои вещи: цигари, запалка, зарядно устройство за мобилен телефон, здравна книжка, бележник и две химикалки. Янакиев седнал на един от игралните автомати и почти веднага спечелил 80 лв. Забелязвайки това, Ганев и Ангелов започнали да го наблюдават по- внимателно. Янакиев се преместил на друг автомат, заредил 10 лв. и малко след това спечелил джакпот от 705,75 лв. Ганев и Ангелов се доближили до него и му поискали 20 лв., за да почерпи за печалбата. Янакиев им отказал, веднага отишъл при крупнието, получил спечелената сума, приbral я в джоба на панталона си при другите пари и си тръгнал.

Ганев и Ангелов видели, че Янакиев напуска залата, оставили напитките си и веднага го последвали, като решили да отнемат със сила спечеленото от него. След около 200 м. те настигнали Янакиев, Ангелов го дръпнал за якето, спрял го и казал: „дай някой лев, набутал съм се с доста пари“. След като Янакиев отново отказал, единият от тях го ударил по лицето. Ударът не бил много силен, но от него паднали очилата на Янакиев, той се изплашил и побягнал в проката, като викал за помощ. Ганев и Ангелов побягнали след него, Ганев го настигнал пръв и за да го спре, спънал Янакиев. Той паднал на земята по очи и ударил долната част на лицето си в областта на брадата, устата и зъбите, като изпуснал чантичката си и тя паднала настрани от него. Тъй като двамата нападатели не били видели къде Янакиев бил сложил парите от печалбата, те грабнали чантичката и побягнали. След като се отдалечили на известно разстояние, те разглеждали съдържанието на чантичката и установили, че в нея няма пари. Ганев взел цигарите и запалката, а останалите вещи, заедно с чантичката, изхвърлили в контейнер за боклук.

След като Ганев и Ангелов се отдалечили, Янакиев се върнал отново в игралната зала и се обадил на тел. 112, за да съобщи за нападението. По показанията на крупниетата и персонала на залата били установени нападателите. Двамата били разпознати, като и двамата са дали обяснения, в които подробно са описали извършеното.

Заключението на приетата по делото съдебно-медицинска експертиза е, че получените увреждания са резултат от действието на твърди тъпи предмети и могат да бъдат получени при описания инцидент. Многобройните счупвания на коронката и емайла на

КОНТРОЛЕН КАЗУС № - АЗ.07.2024г.

2

1

T

горните зъби и контузиите на горните зъби се приравняват на медико-биологичния признак „избиване на зъби, без които се затруднява дъвченето или говоренето“.

През м. ноември с.г. в качеството на обвиняем са привлечени Илиян Ганев и Васил Ангелов, но е установено, че междувременно Ангелов е напуснал страната. Обявен е за общодържавно издирване и материалите по отношение на него са били отделени.

ВЪПРОСИ:

1. Квалифицирайте извършените деяния.
2. Изгответе диспозитив на обвинението.
3. Законосъобразно ли е отделянето на материалите от производството срещу Ангелов или е следвало производството да бъде спряно?
4. Налице ли са предпоставки за провеждане на производството по реда на Глава XXVII НПК?
5. В какво качество може да участва в процеса Петър Янакиев и какви са неговите процесуални права?

Пострадалият Димитър Коев бил родом от варненските села, но от много години живеел в гр. Варна, където работел в строителството. С течение на времето започнал да употребява все повече алкохол, станало невъзможно да работи като строителен работник и той започнал да води скитнически начин на живот, като рядко се виждал със сестра си, а дъщеря му отказвала да го вижда и да разговаря с него. Живеел в изоставени постройки и се препитавал като обикалял контейнерите предимно вечер, събирал и предавал вторични сировини. Движел се най-често сам, продължавал да употребява алкохол заедно с други клошари, но избягал конфликтните ситуации. В края на м. декември 2014 г. Коев се настанил да живее в изоставена постройка, бивше заведение – голямо помещение с барилот и стаичка в дъното.

Недъо Недев бил осъждан с присъда, влязла в сила на 6. Март 2010 за престъпление по чл. 343б, ал. 2, вр. ал. 1 на 4 месеца лишаване от свобода и по споразумение от 18. Септември 2010 г. за престъпление по чл. 131а, вр. чл. 129, ал. 1 на 6 м. лишаване от свобода. След изтърпяване на наказанията той започнал да води скитнически живот и се сближил с Веселин Живков, който бил изгонен от майка си и също водел скитнически живот. Ежедневието им преминавало в употреба на алкохол и обикаляне на контейнерите. Двамата живеели в изоставена вила в покрайнините на града. Те се познавали с Коев и се случвало да се събират с него и други бездомници, за да пият заедно. При честата употреба на алкохол и Недев, и Живков ставали агресивни, като провокирали конфликти и сбивания.

През м. февруари 2015 г. Недев и Живков изпили голямо количество алкохол и решили да пренощуват при Коев, тъй като вилата, в която живеели, била далеч. На сутринта си тръгнали, но още същия ден установили, че имат „дрешни въшки“ и обвинили за това Коев.

След няколко дни, след като отново употребили значително количество алкохол, двамата решили, че трябва да се саморазправят с Коев за това, че ги бил „напълнил с дрешни въшки“. Продължили да пият, докато се стъмнило, купили спирт и алкохол и отишли в постройката, обитавана от Коев. Тримата седнали да пият и малко по-късно обвинили Коев за злополуката с въшките. Последвал скандал и Недев се нахвърлил с ръце и крака върху Коев. Коев паднал, но се изправил и понечил да избяга, но Живков затиснал вратата, издърпал Коев и го свалил на леглото. Ожесточени, Недев и Живков започнали да нанасят многобройни и силни удари с ръце и крака в главата и гърдите на Коев, съчетани и с опити за душене, а в един момент Недев започнал да скача по гърдите и главата на Коев. Преустановили побоя, когато Коев спрял да мърда и издавал само хрипове.

Четири-пет дни по-късно Живков се усъмнил, че може да са убили Коев и късно вечерта отишъл да провери какво се е случило. Заварил Коев да лежи на земята и разbral, че е починал. Взел някои вещи, за които преценил, че по тях може да има следи от престъплението, видял се с Недев, съобщил му, че Коев е починал, след което се преместил да живее при свой познат в друг район на града.

На 22. Март 2015 г. двама клошари обикаляли контейнерите в района на изоставеното заведение и решили да го огледат. Влезли вътре, видели трупа на Коев, уплашили се и избягали. Влезли в близка аптека и по телефона подали сигнал на тел. 112.

Контролен казус 2 - 13.04.2024г.

Д

С

Т

2

На 23. Март била направена аутопсия на трупа, като са установени счупване на гръден кост, счупване на десни и леви ребра, контузия на белите дробове и мозъка и кръвоизливи под меките мозъчни обвивки. Причина за смъртта е гръден травма, която се е усложнила в двустранна хипостатична гнойна и абседираща бронхопневмония. Благоприятстващо значение за настъпването на смъртта е имала и мозъчната травма. Установена е пряка причинно-следствена връзка между нанесените травми и настъпилата смърт. Изрично е посочено, че по време на нанасяне на травматичните увреждания и до настъпване на смъртта пострадалият е изпитвал значителни болки.

След образуване на съдебното производство по общия ред и двамата са направили писмени искания за разглеждане на делото по реда на Глава XXVII, чл. 371, точка 2 НПК. В съдебно заседание при разясняване на процедурите по Глава XXVII НПК и в присъствието на защитниците си са поискали разглеждане на делото по реда на чл. 371, точка 2 НПК, като са признали изцяло фактите по обвинителния акт и са се съгласили да не се събират доказателства за тях.

ВЪПРОСИ:

1. Как следва да се квалифицират деянието на Н. Недев и В. Живков.
2. Предложете диспозитив на обвинението срещу всеки от тях.
3. Кой съд и в какъв състав е компетентен да разглежда делото като първа инстанция?
4. Законосъобразно ли е решението на съда да допусне разглеждане на делото по реда на чл. 371, точка 2 НПК.
5. Допустимо ли е да се иска възвината инстанция да приложи закон за по-леко наказуемо престъпление.
6. Кои лица могат да се конституират като граждански ищец в процеса.